

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Notesbog 8 : 1841

Citation: Kierkegaard, Søren: "Notesbog 8 : 1841", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Jette Knudsen; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2001 , s. 6r.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-not8-txt-shoot-n50.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 19

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

Not8:50

d. 1 Dec.

I det som Werder hidtil har gennemgaaet er der to Punkter som jeg troer maa have Betydning for enhver dogmatisk Undersøgelse. Det ene er Overgangen fra »Werden« til »Daseyn«, det andet fra Foranderlighed til Uforanderlighed, Endelighed til Uendelighed. En[t]stehen (Nichts i Seyn) og Vergehen (Seyn i Nichts) er i hinanden dette udtrykt som Ro som Produkt er altsaa ikke werden, men was geworden ist ∴ Daseyn. Dette lyder smukt nok, men indeholder dog et reent Spil med Tidens Begreb som endnu ikke er givet og som jeg overhovedet ikke kan gives i Logiken. – Etwas og Anderes er ikke blot i hinanden, men Etwas er kun forsaavidt det er Anderes, og Anderes kun forsaavidt det er Etwas, de forme hinanden,. Bevægelsen fordobler sig. Paa den ene Side Etwas. Som an sich er det Etwas, som Væren for Andet er det Anderes – Anderes er an sich Anderes som væren for Andet er det Etwas. Men hvorved er altsaa Etwas – ved Anderes – og altsaa er Etwas ikke blot Anderes men nur Anderes og dette udtrykkes ved Andersseyn. men dette udtrykt som Eenhed er Forandring. – Endelighed er hvad am Ende ist. det Endelige er altsaa was gewesen ist. Men Uendelighed? det er Endeligheden der ikke er sig selv (U-Endelighed – begge Dele) altsaa er Uendelighed: was nicht gewesen ist. Forsaavidt nu dette skal være Udtryk for Endelighedens Betydning saa er denne jo aabenbart slet ikke skeet sin Ret. –